

FRANK O'HARA

Vers (Sosem lehettem kisfiú)

POEM (THERE I COULD NEVER BE A BOY)

James Schuylernek

Sosem lehettem kisfiú,
bár úgy ültem meg az ágaskodó lovat, mint egy isten.
Térdre estem, ha anyám rám kiáltott,
ügyetlenül, betegesen, jámboran,
hiába virultam ki a rettegő fekete paripán,
felugrott még a száraz levéltől is megrettenve,
de sosem dobott le.

Nem estem kétségbe,
ahogy a hátát combjaim közé fogtam.
Élveztem, amikor megjedsz, és a levegőbe
repülök veled, szerettem gyémántfehér üstökét,
úgy terhelhették a gondolatok, mint szívemet az élet,
és megrázta a fejét a fájdalomtól, kapált,
a levegőbe harapott, mintha én lettem volna Endümión,
és ő, a holdszerű, gyűlölt szeretni.

Minden tragikus,
ha egy anya figyel!
és magára hozza
egy lángoló lélek esetleges félelmeit, ki-be lélegzik,
nem fuldoklik, nem tör győzelemről győzelemre.

Ismertem őt, de sosem lehettem kisfiú,
fürgén hajtottam, jó erőben, süvített a légáramlás,
fekete lovas vágat úgy az elvarázsolt éjszakában,
méltósággal a férfiak szavai után, értettem őket,
és az anyémek lettek, megkaptam őket,
ahogy a lélek is kezeket kap,

hogy meg tudja ragadni az élet gyepplőjét,
és mérföldek kúsztak el a hold éles patái alatt,
és magamévá tettem a sebességet és az erőt, ami a világ páncélja.

Románc, avagy a Konzisok

ROMANZE, OR THE MUSIC STUDENTS

1

Az esőcseppek apró súlya
a fejedén, mint hangyák
menete a trafik bejárata előtt.
„Szia,” köszöntenek, az orruk
fénylik. Egy Cserepnyin
scherzót dúdolnak. Viszik
magukkal a hegedűtokot.
Csápjaikkal kötögetik
fejük felett a kék eget,
megérkeznek a Konzervatórium
ajtájához, és felsóhajtanak,
amikor megízlelik a kiszivárgó mézt.
Az utcán várnak és hallgatják,
ahogy a Konzervatórium ajtaja
felett a tejen úszik a tejszín.

2

Azt hitték, Hawaiiiban vannak,
amikor hirtelen az éjjeltől
remegő fenyők felrázták őket
a szuszogásból. A hullámvás
megtelt csónakokkal, versenyeztek,
mint a Nap részre nyíló szeme,
de a hullámverésben sok fatörzs
is úszott, fel-alá merültek,
a fenyőtűk hullámoztak a vízen.
Az apály színtelen fehér volt,
ahogy a fenyőfa is színtelen,
ha nincs szél a Paradicsomban.

3

Vasárnap délután fél ötkor
orgonakoncertre mentek Ann Arborban:
Messiaen, Hindemith, Czerny.
És a fülükben egy hang szólalt meg:
„A nagyszerű zenét meg kell rendelni.
A nagyszerű zenéhez
nagyszerű megrendelők kellenek.”
Egy széllökéssel véget is ért a nyár.

4

Rienzi! Nyúl ül a bokorban!
Nem is nyúl, barna kő. Október van.
Narancsszínű fagott.
Negyvennyolc órája állnak
szemrebbenés nélkül a hegytetőn.
Végül is, azt hiszem, katonák,
majd csodásan elmenetelnek.

GEREVICH ANDRÁS fordításai

A PICOS DE EUROPE EGYIK KIS FALVÁBAN (1988)